

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

2021. október 25.

Nyíregyháza

Reformációi sorozat 1. nap

Igehirdetés címe: „Itt állok, másként nem tehetek!” vagy „Itt állok, másként nem tehetek?”

(2. dia) „²²Amikor Jeruzsálem felé tartott, városról városra és faluról falura haladva mindenütt tanított. ²³Valaki ezt kérdezte tőle: Uram, kevesen vannak-e, akik üdvözülnek? **Ő így felelt nekik:** ²⁴Igyekeztek bemenni a szoros kapun, mert mondom nektek, hogy sokan akarnak majd bemenni, de nem tudnak. ²⁵Amikor már felkelt a ház ura, és bezárta az ajtót, megálltok kívül, és zörgetni kezdtek az ajtón, és így szóltok: Uram, nyiss ajtót nekünk! De **ő így válaszol nektek:** **(3. dia)** Nem tudom, honnan valók vagytok. ²⁶Akkor kezditek majd mondani: Előtted ettünk és ittünk, és az utcáinkon tanítottál. ²⁷**Ő pedig ezt mondja nektek:** Nem tudom, honnan valók vagytok, távozzatok tőlem mindnyájan, ti gonosztevők! ²⁸Ott lesz majd sírás és fogcsikorgatás, amikor látjátok Ábrahámot, Izsákot, Jákóbot és

a prófétákat mind az Isten országában, és hogy ti magatok ki vagytok rekesztve onnan. (4. dia) ²⁹Akkor eljönnek napkeletről és napnyugatról, északról és délről, és asztalhoz telepednek az Isten országában. ³⁰És íme, vannak utolsók, akik elsők lesznek, és vannak elsők, akik utolsók lesznek.”

Lk 13,22-29

(5. dia) Szeretett Gyülekezet!

Az elkövetkező napokban reformációi sorozatunk témája az a lutheri mondat, melyet a wormszi birodalmi nagygyűlésen mondott 1521. április 18-án tartott védőbeszédében Luther Márton, ellenszegülve az akkori német-római császár, V. Károly rendelkezésének, megtagadta tanainak visszavonását. Akkor hangzott el ez a kijelentés **(6. dia):** „Itt állok, másként nem tehetek.” Nagyon komoly politikai és egyházpolitikai nyomás alatt volt Luther, akit, ha kellett, fenyegettek, zsaroltak, olykor nyájasan olykor keményen próbáltak jobb belátásra bírni, hogy

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

vonja vissza kijelentéseit. Döntés elé állították, vagy visszavonja, vagy súlyos következményei lesznek, s akkor azt mondta **(7. dia)**: „*amíg a Szentírással, vagy világos észokokkal meg nem győznek engem, lelkiismeretemben kötve vagyok a Szentíráshoz. Visszavonni nem tudok, de nem is akarok semmit, mert sem nem barátságos, sem nem tanácsos dolog a lelkiismeret ellen cselekedni...*”. Luther dönthetett volna úgy az utolsó pillanatban is, hogy visszavon mindent, mondván, minek ez a sok „herce-hurca”, minek tegye ki magát ennek az állandó zaklatásnak, atrocitásnak. De kapott Istentől annyi bátorságot, erőt, volt annyi felülről, az Úrtól jött bölcsessége, hogy nem engedett semmilyen nyomásnak, mert hű akart maradni az Úrhoz, hű akart maradni a Szentíráshoz. Ebben a döntésében segítette az Úr. Azonban – ahogy a téma összeállítója szerkesztette a sorozatot – nem kijelentő módként, hanem kérdő módba helyezte ezt a lutheri kijelentést **(8. dia)**: „*Itt állok, másként nem tehetek?*” – ezzel is érzékeltetve, hogy Luther életében is, de mindannyiunk életében számtalan döntés van, amely kihat

hat az egész életünkre, vagy akár a történelemre is. Luther olyan döntés hozott, amely megváltoztatta az egyháztörténelmet.

A Szentírásban sok olyan történetet olvashatunk, amely megváltoztatta a történelem folyását, mert amikor döntés elé kellett állniuk, akkor nem az Isten szerinti szempontokat vették figyelembe. Két negatív és két pozitív példát hadd említsek:

1. Az első, s tán mondhatom a legtragikusabb döntés az ember(iség) életében, amikor a Sátán olyan „körmönfont” módon tette a fel a kérdést, hogy az ember – pedig el lett mondva neki érthetően – bedőlt ennek a hazug kérdésnek. Isten azt mondta **(9. dia)**: „**¹⁶És parancsolta az Úr Isten az embernek, mondván: A kert minden fájáról bátran egyél. ¹⁷De a jó és gonosz tudásának fájáról, arról ne egyél; mert a mely napon eszel arról, bizony meghalsz.**” I Móz 2,16-17. S amikor döntés elé kellett állni, akkor arról olvashatunk **(10. dia)**: „**¹A kígyó pedig ravaszabb volt minden mezei vadnál,**

melyet az Úr Isten teremtett, és mondta az asszonynak: Csakugyan azt mondta az Isten, hogy a kertnek egy fájáról se egyetek?” I Móz 3,1. Ebben a döntési helyzetben sem Éva, sem Ádám nem az Úr által mondottakra hagyatkozott, hanem engedett a kívánságának, érzéseinek, engedetlen lett és – ahogy olvassuk az Igében **(11. dia)**: „⁶És látta az asszony, hogy jó az a fa eledelre s hogy kedves a szemnek, és kívánatos az a fa a bölcsességért: szakasztott azért annak gyümölcséből, és evett, és adott a vele levő férjének is, és az is evett.” I Móz 3,6. Olyan döntés hoztak, amelynek súlyos következményeit a mai napig hordozza az emberiség. Miért? Mert nem Istenre figyeltek, nem vették komolyan az Úr intő, figyelmeztető szavát.

2. Aztán olvashatunk Ábrahámról is, aki szintén döntés elé kellett, hogy álljon, s rossz döntésével súlyos következményt akasztott az emberiség nyakába. Isten azt az ígéretet tette **(12. dia)**: „²De Ábrám ezt mondta: Ó,

Uram, URam! Mit adhatsz nekem, hiszen gyermektelen vagyok, és házamat a damaszkuszi Elíezer öröklí. ³Nem adtál nekem utódot – mondta Ábrám –, ezért egy házamnál született szolga lesz az örökösöm. ⁴Ám ekkor így szólt hozzá az ÚR: Nem ő lesz az örökösöd, hanem az lesz az örökösöd, aki tőled fog származni.” I Móz 15,2-4. Isten ígéretet tett, ebben az ígéretben hinni és bízni kellett volna, mert Isten mondta. Amit Isten mond, az mindig garancia. Sára (Száráj) azonban döntés elé állította Ábrahámot (Ábrámot), s nem arra figyelt, amit az Úr mondott és ígért, hanem arra, amivel a felesége megvezette és Ábrahám (Ábrám) is döntés elé állt **(13. dia)**: „¹Száráj, Ábrám felesége nem szült Ábrámnak gyermeket. De volt Szárájnak egy egyiptomi szolgálóleánya, akinek Hágár volt a neve. ²Száráj ezt mondta Ábrámnak: Íme, az ÚR bezárta méhemet, és így nem szülhetek. Menj hát be a

szolgálóleányomhoz: talán az ő révén lesz fiam! És hallgatott Abrám Száraj szavára.” I Móz 16,1-2.

Isten is mondott valamit, Sára (Száraj) is mondott valamit, s a döntést meghozta, nem Istenre hallgatott, hanem feleségére, Sárára (Szárajra). Izmael születése aztán pedig kihatott az egész világtörténelemre. Így jellemzi az Úr a történeteket, az elhibázott döntést **(14. dia):** „¹²**Szilaj ember lesz ez! Kezet emel mindenkire, de rá is mindenki, kárt tesz testvéreinek, ahol csak tanyáznak.**” I Móz 16,12 és E rossz döntés óta látjuk milyen konfliktusok vannak a világtörténelemben, s ennek a konfliktusnak a gyümölcseit látjuk ma is, 2021-ben.

3. De láthatunk jó döntéseket is a Bibliában, amikor valaki engedelmeskedik az Úr szavának, annak milyen áldásai vannak. Amikor döntenünk, s enged Istennek, azon áldás van. Isten látta, hogy mennyire elhatalmasodik a gonoszság, az ember szívének minden szándéka gonosz, ezért megszorodott szívében (I Móz 6,5-7). Isten ezt

mondta Noének, aki fedhetetlen ember volt **(15. dia):** „**Nóé igaz ember volt, feddhetetlen a maga nemzedékében. Az Istennel járt Nőé. [...] ¹⁴Csinálj bárkát góferfából, készíts rekeszeket a bárkában, és vond be kívül-belül szurokkal. [...] ²²Nőé meg is tett mindent, úgy járt el, ahogyan Isten megparancsolta neki.”** I Móz 6,9a.14.22. Noé döntési helyzetben volt, hogy vagy engedelmeskedik vagy engedetlen lesz, ahogy az előző példánál láthattuk, de kapott istenfélő szívet, bölcseséget és ez lett a megmenekülésének záloga. Mert a jó döntésnek, az lett a következménye, hogy életben maradt **(16. dia):** „²²**Minden meghalt, aminek az orrában élet lehelete volt, ami a szárazföldön élt. ²³Eltörölt Isten minden élő, amely a föld színén volt, embert és állatot, csúszómászót és égi madarat. Mindent eltörölt a földről, csak Nőé maradt meg és azok, akik vele voltak a bárkában.”** I Móz 7,22-23. Dönthetett vol-

na így is, dönthetett volna úgy is, de jó döntésével az Úr világtörténelmet írt.

4. Az utolsó példa, ami a világra legnagyobb hatással lett, amikor az Atya elküldte az Ő Fiát ebbe a világba és a Fiú engedett az Atya kérésének. Jézus erről a döntésről így beszél a János evangéliumában **(17. dia)**: „¹⁷**Azért szeret engem az Atya, mert én odaadom az életemet, hogy azután újra visszavegyem.** ¹⁸**Senki sem veheti el tőlem: én magamtól adom oda. Hatalmam van arra, hogy odaadjam, és hatalmam van arra, hogy ismét visszavegyem: ezt a küldetést kaptam az én Atyámtól.**” Jn 10,17-18. Jézus Krisztus önként adta az életét, neki lett volna hatalma arra, hogy ebben a döntésben nemet mondjon, de szeretete az ember iránt és engedelmessége az Atya iránt nagyobb és erősebb volt. Ha nem úgy döntött volna, menthetetlenek lennénk. A golgotai halál történelmet írt az emberiség számára.

Ennek a drága Jézusnak a haláláról, feltámadásáról, tanításáról beszélhetünk, tehetünk bizonyosságot. Ezek a példák az ember döntéseinek súlyosságáról, következményeiről tesznek bizonyosságot. Ahogy akkor Luther Márton tudta az mondani, hogy **(18. dia)** „*Itt állok, másként nem tehetek*”, tehetjük fel kérdésként: „*Itt állok, másként nem tehetek?*”

Az a példázat, amiről Jézus Krisztus beszél itt a Lukács evangéliumában, szintén egy döntési helyzetet tár elénk. Jézus Krisztus mindig döntés elé állítja az embert és az ember életében Jézus válaszút elé állítja. Ha megnézzük a párhuzamos, úgynevezett szinoptikus evangéliumokat, akkor Máté evangéliumában sokkal inkább egy „csokorban” vannak a Hegyi beszédben a döntési helyzetek. Talán az egyik legkiélezettebb döntési helyzet, amikor azt mondja Jézus **(19. dia)** „²⁴**Senki sem szolgálhat két úrnak, mert vagy az egyiket gyűlöli, és a másikat szereti, vagy az egyikhez ragaszkodik, és a másikat megveti: nem szolgálhattok Istennek és a mammonnak.**” Mt 6,24. Jézus Krisztus válaszút elé állítja az ember, amivel

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

döntési helyzetbe kerül. **(20. dia)** Nem lehet két úrnak szolgálni, Istennek is és a mammonnak is, nem lehet járni egyszerre a keskeny úton is és a széles úton is, nem lehet egyszerre a szoros kapun is és a keskeny kapun is átmenni, nem lehet egyszerre az ember – gondolva Jézus szavára a Jelenések könyvéből – hideg is és forró is. Jézus döntésre szólít fel. A döntés létkérdés, mert döntés nélkül az ember csak sodródik a tömeggel együtt a pusztulásba. A sokak által ismert kép jut eszembe **(21. dia)**, ami jól kifejezi a szoros és a keskeny kapu, a keskeny út és a széles út példázatát. A széles utat nem kell keresni, mert mindannyian arra születünk rá. Az első döntéssel, amiről beszéltem az elején, hogy Ádám és Éva döntése kihatott az emberiségre azt jelenti és azt eredményezte, hogy a széles útra született attól kezdve minden ember, te is, én is. A döntő létkérdés, szeretnél-e irányt és utat váltani? A szomorú valóság, hogy a pusztulásba, a kárhozatba vezető úton sokan járnak, azon a széles kapun sokan mennek át. Amikor megszületik az ember, a keskeny szülőcsatornán át a széles útra születik az

ember és a döntés az, hogy szeretnénk-e továbbra is Jézus nélkül a széles úton menni, vagy szeretnénk-e a keskeny úton Jézussal járni? Hogy valamely út az életre visz, az nem attól függ, hogy sokan járnak-e rajta. Ha megnézzük a képet **(22. dia)**, jól illusztrálja, hogy milyen kevesen járnak a keskeny úton és milyen tömeg van a széles úton. Milyen kevesen vannak azok, akik mernek dönteni Jézus mellett. Akik nem azt nézik, hogy miről kell lemondaniuk, hanem azt, mit nyerhetnek Jézussal. Ahogy Luther Márton sem azt nézte, hogy mit veszít azzal, ha nem vonja vissza tételeit, hanem azt nézte, mit mond Jézus, mire hívta el és ha Ő ezt mondja, ezt tanítja, akkor nem mondhat mást. Akkor sem, ha ezzel egyedül marad, akkor sem, ha a tömeg más mond, mást hirdet. Az elmúlt hónapokban sokat volt téma a korábbi finn belügyminiszter **(23. dia)**, Päivi Räsänen, aki azt mondta a napokban, „nem gondoltam volna, hogy hazámban azért emelnek ellenem vádat, mert bibliai Igét idézek”. Vagy az elmúlt hónapokban sok cikket írtak Olaf Latzel **(24. dia)** evangélikus lelkipásztorról, aki fel

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

merte vállalni, hogy a Bibliában olvasható természetes rendről prédikáljon és felemelje szavát a meleglobbi ellen. És kik voltak ellene, nem csupán a meleg – és genderlobbisták, hanem még a saját egyháza is elhatárolódott tőle. Az ilyen egyházi emberek ültek ott a wormszi gyűlésen, vádolták be Luthert is, és ezek az emberek határolódnak el, meg jelentik fel a mai lutheri lelkületű embereket, akik azt mondják, „*Itt állok, másként nem tehetek!*” – mert a Szentírás „foglyai” és lelkiismeretük a Szentíráshoz van kötve. És ezek az emberek átkozták akkor Luthert és ezek a lelkületű, széles úton járó emberek átkozzák ki ma is azokat, akik mernek dönteni, felvállalják döntéseiket, döntéseik súlyát nem mérlegelik és vállalják döntéseik következményeit. Nem Lutherhez **(25. dia)** szeretném ezeket az embereket hasonlítani, de a döntés súlyát szeretném mindannyiunkkal érzékeltetni. Jézus Krisztus döntés elé állít a mindennapokban is, de ami igazán fontos, életünk legnagyobb döntése, hogy életünket Vele vagy nélküle szeretnénk-e folytatni, mert döntésünknek súlyos következményei vannak a

mindennapokra nézve is és az életünk végére nézve is. Nehogy a végén azt a súlyos mondatot kelljen majd hallanunk Jézus szájából **(26. dia)**: „**Nem tudom, honnan valók vagytok, távozzatok tőlem mindnyájan, ti gonosztevők!**”.

(27. dia) „*Itt állok, másként nem tehetek!*” felvállalva Jézus Krisztust, döntve, követve és elfogadva Őt, vagy döntésképtelen vagyok-e, ami szintén egy döntés: „*Itt állok, másként nem tehetek?*”.